

Мікаела Вілкінс
(Грунтується на реальних подіях)

Ця історія сталася у США.

Камерон співав "Я Божее дитя" з іншими дітьми з Початкового товариства. Він мав проблеми зі слухом, але любив співати. А невдовзі планувався спів дітей під час виступу Початкового товариства. До нього лишався всього один місяць!

Коли закінчився спів, сестра Джоунс зробила оголошення. "Скоро піаніст Початкового товариства переїде. Ми б хотіли, щоб хтось з вас грав на піаніно під час виступу Початкового товариства. Чи є бажаючі зіграти одну-дві пісні?"

Піаніст КАМЕРОН

Камерон не вмів грати на піаніно, але хотів допомагати.

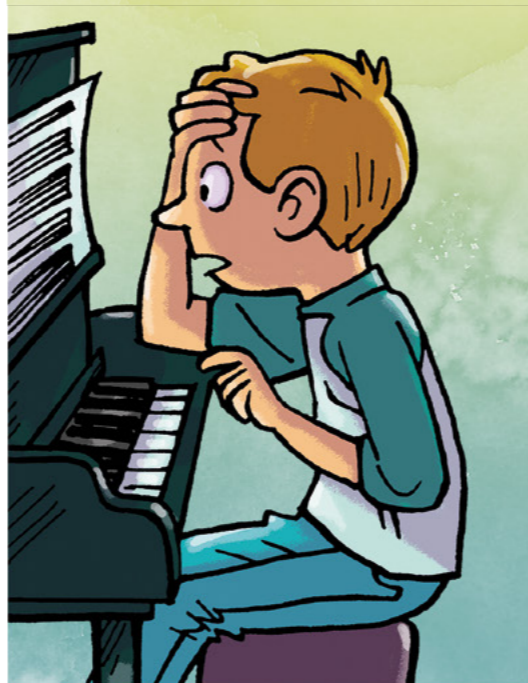
Камерон підняв руку. Він хотів допомогти з виступом.

Сестра Джоунс записала імена дітей, які хотіли допомогти. "Емма. Бен. І Камерон! Я не знала, що ти вмєш грати". Вона усміхнулася.

Камерон ніколи не брав уроків гри, але йому подобалося придумувати пісеньки, награвши їх на піаніно у бабусі вдома.

"Я ще не дуже добре граю, — сказав він. — Але думаю, що зможу, якщо попрактикуюся!"

"Дякую за бажання служити", — сказала сестра Джоунс. Вона

доручила кожній дитині зіграти по дві пісні.

Камерону хотілося бігти по коридору від радості. Він завжди хотів навчитися, а тепер збирався здійснити цю мрію!

"У тебе щасливий вигляд! Щось трапилося у Початковому товаристві?" — запитала мама, коли вони сіли в машину після церкви.

Камерон широко усміхнувся. "Я буду грати на піаніно під час виступу Початкового товариства!"

"Чудово, що ти хочеш допомогти, — сказала мама, — але ж для цього ти ще не достатньо добре вмєш грати".

Камерон сів рівніше. "Я можу навчитися. Я буду дуже старанно практикуватися! Я можу робити це на бабусиному піаніно".

"Тоді нам не слід зволікати!" — сказала мама.

Мама допомогла Камерону знайти учительку гри на піаніно. Вчителька навчила його простому способу гри пісень "Люблю на храм дивитись" та "Церква Ісуса Христа".

Камерон намагався якнайчастіше практикуватися у грі у бабусі вдома. Він багато разів повторював кожен рядок пісні. Він робив багато помилок, але не здавався і продовжував грати. Нарешті він навчився грати обидві пісні.

Незбаром настав час виступу Початкового товариства. "Що ти відчуваєш?" — запитала мама.

Камерон притиснув підручник гри на піаніно до грудей. "Нервуюся. І водночас радію".

Коли настала черга Камерона, у нього трохи трусилися руки. "Небесний Батько, будь ласка, допоможи мені", — подумки молився він. Він зробив глибокий вдих. А тоді зіграв настільки

добре, наскільки міг. Інші діти співали під його акомпанемент.

Закінчивши пісню, він усміхнувся. Було радісно! Він знав, що йому допомагав Святий Дух.

Зігравши першу пісню, Камерон відчув себе впевненіше. Він почав другу пісню. Його пальці рухалися по клавішах так, як він і практикувався.

Це була улюблена пісня Камерона. Він думав про слова цієї пісні, коли грав мелодію. "У Ісуса

Яку навичку хотілося б розвинути тобі?

я вірю, у Христа. Це славлю ім'я".

Камерон дуже старанно трудився, щоб вивчити ці пісні для виступу.

Можливо, гра на піаніно — це один зі способів поділитися своїм свідченням, — думав Камерон.

Після виступу мама міцно обійняла Камерона. "Як ти?" — запитала вона.

"Я нервувався, але було весело!" — сказав Камерон. Він хотів і далі практикуватися у грі й вивчити більше пісень. ●